

30 וְשָׁנִי אָסוּר לִישָׂא אִשָּׁה אַחֲרַת, אֲךָ קוּדְם רַגְלֵי שְׁלִישִׁי מוֹתֵר. וְאִם אֵין
31 לוֹ בְּנִים, מוֹתֵר לִישָׂא לְאַלְתֵּר [–מִיַּד], לֵאחֲרֵי שְׁבַעַת יְמֵי הַאֲבִילוֹת,
32 מְשׁוּם בְּפוּל – שְׁלֵא יִתְבַטֵּל מִמִּצְוֹת פְּרִיָּה וְרִבְיָה. וְכֵן אִם אִשְׁתּוֹ
33 שָׁמְתָה הַנִּיחָה לוֹ בְּנִים קְטַנִּים, מוֹתֵר לוֹ לִישָׂא לְאַלְתֵּר אִשָּׁה אַחֲרַת,
34 מִפְּנֵי פְרִנְסָתָן – גִּידוּל הַיְלָדִים וְעִשְׂיֵית צְרִכֵיהֶם הַנְעֻשִׁים עַל יַדִּי
35 הָאִשָּׁה. וּמַעֲשֵׂה שְׁמִתָּה אִשְׁתּוֹ שֶׁל יוֹסֵף הַכֹּהֵן, וְאָמַר לְאַחֲזֵתָהּ שֶׁל
36 אִשְׁתּוֹ עוֹד בְּהִיּוֹתָם בְּבֵית הַקְּבָרוֹת, לְכִי וּפְרִנְסִי אֶת בְּנֵי אַחֲזֵתָהּ שֶׁהֵם
37 בְּנֵי הַיְתוּמִים, וְהִינּוּ כְּאוֹמֵר לָהּ שִׁישָׁאנָה מִיַּד. וְאָף עַל פִּי בֶן הַמֵּתִין
38 וְלֹא בָּא עֲלֵיהָ אֱלֹא לְזִמְן מְרוּבָּה. שֶׁאֵף שֶׁהִתִּירוּ לִישָׂא מִיַּד, לֹא
39 הִתִּירוּ לְבַעוּל עַד לְאַחֵר זִמְן. מִבְּרַרְת הַגִּמְרָא: מָאִי – מַה הַכוּוּנָה
40 לְזִמְן מְרוּבָּה. אָמַר רַב פֶּפְאָה, לְאַחֵר שְׁלִשִׁים יוֹם.
41 בְּרִייתָא בְּדִינֵי אַבְל לְעֵנִין גִּיהוּץ בְּתוֹךְ שְׁלִשִׁים: תְּנִי רַבְּנָן, אַבְל נוֹהֵג
42 בְּדִינֵי אֲבִילוֹת כָּל שְׁלִשִׁים יוֹם לְעֵנִין גִּיהוּץ, שֶׁאִסוּר לְלַבּוֹשׁ בְּגָדִים
43 מְגוּהָצִים, שֶׁגִּנְאֵי הוּא לוֹ, וְהִינּוּ אֶחָד בְּלָיִם [–בְּגָדִים] חֲדָשִׁים, וְאֶחָד
44 בְּלָיִם יְשָׁנִים שִׁיּוּצָאִין מִתּוֹךְ הַמְּכַבֵּשׁ שְׁכּוּבָשִׁים הַבְּגָד לְאַחֵר הַגִּיהוּץ,
45 שֶׁהֵם נְאִים כְּחֻדְשִׁים. רַבִּי אֲזִיבָה, לֹא אָסְרוּ עַל הָאֲבִל לְלַבּוֹשׁ אֱלֹא
46 בְּלָיִם חֲדָשִׁים בְּלָבָד, אֲךָ יְשָׁנִים מוֹתְרִים גַּם הַיּוּצָאִים מִתּוֹךְ הַמְּכַבֵּשׁ.
47 רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אֲזִיבָה, לֹא אָסְרוּ אֱלֹא בְּלָיִם חֲדָשִׁים לְבָנִים
48 בְּלָבָד, אֲךָ חֻדְשִׁים שֶׁאִינֶם לְבָנִים מוֹתְרִים.
49 הַגִּמְרָא מְבִיאָה שְׁנֵי מַעֲשִׂים בְּעֵנִין דִּין זֶה: אֶפְיֵי נְפִיק בִּימֵי אַבְלוֹ
50 בְּגִדָּא דְפְרָבְלָא – בְּסַרְבֵּל [–מִיַּן מְלַבּוֹשׁ] לְבָן יִשֵּׁן מְגוּהָץ, וְהִינּוּ
51 בְּרַבִּי שֶׁהִתִּיר לְאֲבִל לְלַבּוֹשׁ בְּגָדִים מְגוּהָצִים יְשָׁנִים. רַבָּא נְפִיק בִּימֵי
52 אַבְלוֹ בְּחִימוּצָתָא רומיתא סומקתא חֲדָתִי – חֲלוֹק אֲדוּם חֻדְשׁ שְׁבֹא
53 מְרוּמִי, וְהִינּוּ בְּרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁהִתִּיר לְאֲבִל לְלַבּוֹשׁ אֵף
54 בְּגָדִים חֻדְשִׁים שֶׁאִינֶם לְבָנִים.
55 שְׁנֵינֵינוּ מְשַׁנְדֵּי: מִפְּנֵי שְׁאָמְרוּ שְׁבַעַת עוֹלָה וְאִינָהּ מִפְּסָקָתָה. הַגִּמְרָא
56 מְבִיאָה מִחֲלוּקָתָא אִם נוֹהֵגִים בְּשַׁבַּת בְּמִנְהַגֵי הַאֲבִילוֹת: בְּנֵי אַרְץ
57 יְהוּדָה וּבְנֵי גְלִילָא – אַרְץ הַגְּלִיל נִחְלָקוּ בְּעֵנִין אֲבִילוֹת בְּשַׁבַּת, תְּנִי
58 [–אֵלּוּ] אָמְרֵי

1 וְקוֹרְיִין בְּתוֹרָה שְׁבַעַת קְרוּאִים אִם שַׁבַּת הוּא, וְאַחֵר כִּךְ יוּצָאִין מִבֵּית
2 הַכְּנֶסֶת, וְאִינֶם מִתְפַּלְלִים בְּצִיבוּר אִלָּא כָּל אֶחָד מִתְפַּלֵּל בְּבֵיתוֹ. רַבִּי
3 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קֶרְחָה אֲזִיבָה, כְּשֶׁאִמְרוּ שִׁיּוּצָאִים מִבֵּית הַכְּנֶסֶת, לֹא
4 נִתְכוּוְנוּ שְׁלֵכְנוּ וְיִטְוִילוּ בְּשׁוֹק, אֱלֹא יוֹשְׁבֵי וְדוּמִין – שׁוֹתְקִים
5 וְעַצְבִּים.
6 מִמְשִׁיכָה הַבְּרִייתָא: וְאֵין אֲזִיבָה שְׁמוּעָה [–סוּגִיית הַלְכָה] וְאִנְדָּה
7 בְּבֵית הָאֲבִל, אִלָּא יוֹשְׁבִים וְשׁוֹתְקִים. אָמְרוּ עֲלָיו עַל רַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן
8 גְּמַלְיָאֵל, שְׁחִיָּה אֲזִיבָה שְׁמוּעָה וְאִנְדָּה בְּבֵית הָאֲבִל בְּשַׁבַּת, מִפְּנֵי שֶׁאֵין
9 אֲבִילוֹת בְּשַׁבַּת.
10 בְּרִייתָא נוֹסֶפֶת בְּדִינֵי שִׁינּוּי אַבְל מִמְנַהֵג: תְּנִי רַבְּנָן, אֲבִל, שְׁבַעַת
11 רְאִשׁוֹנָה – בְּשַׁבּוּעַ הָרִאשׁוֹן לְאֲבִילוֹתוֹ אֵינּוּ יוּצָא מִפְּתַח בֵּיתוֹ כָּלֵל,
12 כְּדֵי שְׁלֵא יִשְׁכַּח אֲבִילוֹתוֹ. וּבְשַׁבַּת שְׁנִיָּה – בְּשַׁבּוּעַ הַשְּׁנִי לְאֲבִילוֹתוֹ,
13 יוּצָא מִבֵּיתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵינּוּ יוֹשֵׁב בְּמִקְוָמוֹ הַרְגִיל, אִלָּא בְּמִקְוָם
14 הָאֲבִלִים, שְׁזָהוּ כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֵת שִׁירִגִּישׁוֹ הַכֵּל בְּמִיתָתוֹ. וּבְשַׁבַּת
15 שְׁלִישִׁית אֵף יוֹשֵׁב בְּמִקְוָמוֹ הַרְגִיל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְאֵינּוּ מְדַבֵּר, כְּלוֹמֵר
16 אֵינּוּ מְרַבֵּה בְּדַבְרִים כְּמִנְהַגוֹ אִלָּא יוֹשֵׁב וְדוּמֵם. וּבְשַׁבַּת רְבִיעִית תְּרִי
17 הוּא כָּכָל אֲדָם, שִׁיּוּשֵׁב בְּמִקְוָמוֹ הַרְגִיל וּמְדַבֵּר כְּמִנְהַגוֹ. רַבִּי יְהוּדָה
18 אֲזִיבָה, לֹא הוּצָרְכוּ חֻכְמִים לְזִמְן שְׁבַעַת רְאִשׁוֹנָה לֹא יוּצָא הָאֲבִל
19 מִפְּתַח בֵּיתוֹ, שְׁחִרֵי הַכֵּל נִכְנָסִין לְבֵיתוֹ לְנַחֲמוֹ, וּפְשׁוּט שֶׁאִינּוּ יוּצָא.
20 אֱלֹא דִינִים אֵלּוּ נוֹהֵגִים מִשַׁבַּת שְׁלֹאֲחֵר מִכֵּן, שְׁבַעַת שְׁנִיָּה אֵינּוּ יוּצָא
21 מִפְּתַח בֵּיתוֹ כָּלֵל אֵף לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וּבְשַׁבַּת שְׁלִישִׁית יוּצָא לְבֵית
22 הַכְּנֶסֶת וְאֵינּוּ יוֹשֵׁב בְּמִקְוָמוֹ הַרְגִיל, וּבְשַׁבַּת רְבִיעִית יוֹשֵׁב בְּמִקְוָמוֹ
23 כְּדַרְכּוֹ וְאֵינּוּ מְדַבֵּר כְּמִנְהַגוֹ, וּבְשַׁבַּת חֲמִישִׁית תְּרִי הוּא כָּכָל אֲדָם
24 וּמוֹתֵר בְּכָל אֵלּוּ.
25 בְּרִייתָא בְּדִינֵי אַבְל לְעֵנִין נִישׁוּאִין: תְּנִי רַבְּנָן, אַבְל עַל כָּל קְרוּבִי
26 מְלַבֵּד אִשְׁתּוֹ, נוֹהֵג אֲבִילוֹת כָּל שְׁלִשִׁים יוֹם לְעֵנִין נִישׁוּאִין, שֶׁאִסוּר
27 לוֹ לִישָׂא בְּהֵם אִשָּׁה. אֲךָ אִם מָתָה אִשְׁתּוֹ, אָסוּר לִישָׂא אִשָּׁה אַחֲרַת
28 עַד שֶׁיַּעֲבְרוּ עֲלָיו שְׁלִשָּׁה רְגָלִים, מְשׁוּם שְׁבַפְחוֹת מִכֵּךְ הוּא מְרֵאָה
29 שֶׁאִינּוּ מִצְטַעֵר עַל מִיתָת אִשְׁתּוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אֲזִיבָה, קוּדְם רְגַל רְאִשׁוֹן

המשך מעמוד ג

ב. לכאורה יכול האדם לטעון, למה לי להתייגע ולעבוד באופן של "שיר המעלות", הרי גם העבודה באופן של "אדם ישר הולך" היא כדבעי?

והמענה על זה, מאחר ועבודתו של יעקב אבינו, "בחיר שבאבות"⁷, היתה באופן של "שיר המעלות" כדלקמן, לכן גם מבניו דורשים עבודה כזו.

ג. כדאיתא במדרש⁸ "כל כ' שנה שעמד בביתו של לבן . . . מה הי' אומר . . . ט"ו שיר המעלות שבספר תהלים, מאי טעמי", שיר המעלות לדוד לולי הוי' שהי' לנו יאמר נא ישראל⁹, ישראל סבא".

היינו, שלמרות הקושי בעבודה של יעקב אצל לבן, וכמ"ש¹⁰ "ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני", היתה עבודתו באופן של "שיר המעלות", שעלה בעילוי אחר עילוי מתוך שמחה¹¹.

ולכן גם מכל אחד ואחד מישראל דורשים שעבודתו תהי' בדוגמת "בחיר שבאבות", שלא יסתפק בהליכה רגילה מ"חיל אל חיל", אלא יעלה בעילוי אחר עילוי מתוך שמחה¹².

(7) שעה"פ תולדות כז, כה. וראה ג"כ ב"ר פע"ו, א.

(8) ב"ר פס"ח, יא. וראה שם פע"ד, יא.

(9) תהלים קכד, א. וראה "תהלות מנחם" עה"פ.

(10) ויצא לא, מ.

(11) בשיחה כאן נתבאר בהרחבה המדרש הנ"ל, והובא זה לקמן ב"תהלות מנחם" מזמור קכד, א.

(12) משיחת ש"פ משפטים ה'תשמ"ב.

מועד קטן דף כג עמוד ב תלמוד בבלי המבואר "שפה ברורה – עוז והדר" (ליום שישי) קצו

36 המזון, ואין מְכַרְכֵּין עָלָיו ברכת המוציא להוציא ידיו חובתו, ואין
37 מְזַמְּנֵין עָלָיו – אינו מצטרף לזימון עם אחרים. ופְּטוּר מִקְרִיאַת שְׁמַע,
38 וּמִן הַתְּפִלָּה, וּמִן הַתְּפִילִין, וּמִכָּל מִצְוֹת הָאֲמֹרוֹת בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם
39 שֶׁהוּא טְרוּד בַּקְּבוּרָה הַמֵּת.
40 הַבְּרִייתָא מְבֹאֵרָת דִּינוּ בְּכָל אֵלּוּ בִשְׁבַת: וּבְשַׁבַּת מוֹתֵר לוֹ לְנַהוּג
41 כְּדַרְכוֹ, מִיִּסָּב וְאוֹכֵל, וְאוֹכֵל בְּשָׂר וְשׁוֹתֵה יַיִן. וּמְכַרְךָ הַמוֹצֵיא עַל
42 הַפֶּת, וּמְזַמֵּן בְּשֹׁשֶׁה, וּמְכַרְכֵּין עָלָיו הַמוֹצֵיא לְהוֹצִיא, וּמְזַמְּנֵין
43 עָלָיו – מְצַרְפִּים אוֹתוֹ לְשִׁלְשָׁה לְזִימּוֹן, וְאִינֵם רְשָׁאִים לִיחַלֵּק וּלְבַרֵּךְ
44 כָּל אֶחָד לְבַדּוֹ, שְׁחֵלָה עֲלֵיהֶם חוֹבַת זִימּוֹן, וְחַיִּיב בְּקְרִיאַת שְׁמַע,
45 וּבַתְּפִלָּה, וּבַתְּפִילִין, וּבְכָל מִצְוֹת הָאֲמֹרוֹת בַּתּוֹרָה, שֶׁבִשְׁבַת אִינוּ
46 טְרוּד בַּקְּבוּרָה מֵתוֹ. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אָמַר, מֵתוֹךְ שְׁנַתְחַיֵּיב בְּמִצְוֹת אֵלּוּ
47 בִשְׁבַת, נִתְחַיֵּיב בְּכּוֹלָן – בְּכָל הַמִּצְוֹת, וְאִף בְּאֵלּוּ שְׁאִינֵם מְבֹאֵרִים
48 כֵּאֲנִי.
49 הַגְּמָרָא מְבֹאֵרָת מַחְלוּקָתָם: וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, הֵיתֵר תְּשַׁמֵּישׁ הַמְּטָה
50 לְאוֹנָן בִּשְׁבַת אִיכָּא בִּינֵיהוּ – בֵּין תְּנָא קְמָא לְרַבֵּן גַּמְלִיאֵל, שְׁלֵתְנָא
51 קְמָא אֲסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמְּטָה, וְרַבֵּן גַּמְלִיאֵל הוֹסִיף לְהִתִּיר אִף
52 בְּתַשְׁמִישׁ הַמְּטָה.
53 מוֹכִיחָה הַגְּמָרָא: מָאִי לָאוּ בְּהָא קָא מִיפְּלִגִי – הָאִם לֹא נַחֲלָקוּ בְּנִידוּן
54 אַבְיָלוֹת בִּשְׁבַת, דְּמָר – תְּנָא קְמָא סְבַר שִׁישׁ אַבְיָלוֹת בְּשַׁבַּת, וְלִכֵּן
55 אֲסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמְּטָה, שֶׁהוּא דָּבָר שֶׁבְּצִינְעָה וְאַבְיָלוֹת נֹוהֶגֶת בּוֹ.
56 וְמָר – רַבֵּן גַּמְלִיאֵל סְבַר שְׁאִין אַבְיָלוֹת בְּשַׁבַּת כְּלָל, וּמוֹתֵר בְּתַשְׁמִישׁ
57 הַמְּטָה. וּמְבֹאֵר שְׁמַחְלוּקַת בְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי גַלִּיל הָאִם אַבְיָלוֹת
58 נֹוהֶגֶת אִף בִּשְׁבַת, הִיא מַחְלוּקַת הַתְּנַאִים כֵּאֲנִי.
59 דוּחָה הַגְּמָרָא: מָמַאי שְׁבַכְךָ נַחֲלָקוּ תְּנָא קְמָא וְרַבֵּן גַּמְלִיאֵל, דְּלִמָּא
60 שְׁנִיהֶם מוֹדִים שְׁאִין אַבְיָלוֹת בִּשְׁבַת, וְעַד כָּאֵן לֹא קָאָמַר תְּנָא קְמָא
61 הֶתֶם שְׁאֲסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמְּטָה אִף בִּשְׁבַת מִדִּין אַבְיָלוֹת, אֲלָא מִשּׁוּם
62 דְּמִתּוּ מוֹפְּלֵ לְפָנָיו, וְיֵשׁ לוֹ לְהַחֲמִיר וּלְנַהוּג אֲיִסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמְּטָה,
63 אֲכַל הֶכָּא בְּאֵבֶל דְּאִין מִתּוּ מוֹפְּלֵ לְפָנָיו, לֹא, וּמוֹתֵר בְּתַשְׁמִישׁ
64 הַמְּטָה בִּשְׁבַת. וְכֵן יֵשׁ לומר לְהִפְךָ, שְׁמָא שְׁנִיהֶם מוֹדִים שִׁישׁ
65 אַבְיָלוֹת בִּשְׁבַת, וְעַד כָּאֵן לֹא קָאָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הֶתֶם שְׁמוֹתֵר
66 בְּתַשְׁמִישׁ הַמְּטָה מִשּׁוּם שְׁאִין אַבְיָלוֹת, אֲלָא מִשּׁוּם דְּאֲכַתִּי לֹא חָל
67 אַבְיָלוֹת עָלֶיהָ – שְׁעֵדִיין לֹא חָלָה עָלָיו הַאֲבִילוֹת כִּיּוֹן שְׁטֵרֵם נִקְבֵר
68 הַמֵּת, וְלִכֵּן מוֹתֵר אִף בְּתַשְׁמִישׁ הַמְּטָה, אֲכַל הֶכָּא דְּחָל אַבְיָלוֹת
69 עָלֶיהָ, שְׁהִירֵי כְּבֵר נִקְבֵר הַמֵּת וְהוּא בְּתוֹךְ שְׁבַעַת יְמֵי הַאֲבִילוֹת, הֶכָּי
70 נְמִי יֵאָסוּר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל תַּשְׁמִישׁ הַמְּטָה.

1 יֵשׁ אַבְיָלוֹת בְּשַׁבַּת בְּדַבְרִים שֶׁבְּצִינְעָה, שְׁאִינוּ נִיכֵר לְבְרִיּוֹת שֶׁהוּא
2 אֲבָל בְּכָךְ, וְהֵי אָמַרִי אִין אַבְיָלוֹת בְּשַׁבַּת, וְאִפִּילוּ בְּדַבְרִים
3 שֶׁבְּצִינְעָה.
4 הַגְּמָרָא מְבֹאֵרָת מֵהֵיכֵן לְמַדּוֹ אֵת שִׁטוּתֵיהֶם: מָאֵן דְּאָמַר יֵשׁ אַבְיָלוֹת
5 בְּשַׁבַּת, לְמַד זֹאת מִמָּה דְּקָתְנִי בְּמִשְׁנֵתֵינוּ 'שְׁבַת עוֹלָה', דְּהֵינּוּ לְמַנִּין
6 יְמֵי הַאֲבִלוֹת, וְאִם עוֹלָה לְמַנִּין יְמֵי הַאֲבִלוֹת וְדָאִי אַבְיָלוֹת נֹוהֶגֶת
7 בָּהּ. וּמָאֵן דְּאָמַר אִין אַבְיָלוֹת בְּשַׁבַּת, לְמַד זֹאת מִמָּה דְּקָתְנִי
8 בְּמִשְׁנֵתֵינוּ עַל שְׁבַת 'וְאִינָה מְפַסְקַת', וְאִי סְלָא דְּעָתִידָא יֵשׁ אַבְיָלוֹת
9 בְּשַׁבַּת, תְּמוּדָה מְדוּעָה הוֹצֵרְכוּ לומר זֹאת, הִרִי הַשְּׁתָּא אַבְיָלוֹת נְהָא
10 בִּשְׁבַת, אֲפִסְוִין מִיִּצְעָא – וְכִי צְרִיךְ לומר שְׁאִינָה מְפַסְקַת אֵת
11 הַאֲבִילוֹת, הִרִי אִינָה שׁוֹנָה מִשְׁאֵר יְמֵי הַחֹל, אֲלָא וְדָאִי אִין אַבְיָלוֹת
12 נֹוהֶגֶת בִּשְׁבַת כְּלָל, וְלִכֵּן צְרִיךְ לומר שְׁאִף עַל פִּי כֵּן אִינָה מְפַסְקַת
13 אֵת הַאֲבִילוֹת.
14 מְקַשָּׁה הַגְּמָרָא לְסוּבְרִים שְׁאִין אַבְיָלוֹת בִּשְׁבַת: וְאֲלָא הָא קָתְנִי
15 בְּמִשְׁנָה 'שְׁבַת עוֹלָה', וּמִשְׁמַע שְׁעוֹלָה אִף לְעַנִּין שְׁנֹוהֶגֶת בְּהַאֲבִילוֹת.
16 מִתְרַצַּת הַגְּמָרָא: אִיִּדִי דְּקָבְעִי לְמִיתְנָא – אֲגַב שְׁרַצָּה הַתְּנָא לְשְׁנוֹת
17 בְּסִיפָא שְׂרַגְלִים אִינָן עוֹלִים לְמַנִּין יְמֵי הַאֲבִילוֹת, תְּנָא גַם בְּרִישָׁא
18 לְשׁוֹן זֹה 'שְׁבַת עוֹלָה', אִךְ אִין כּוֹוֹנְתוֹ לומר שְׁעוֹלָה מִמֶּשׁ לְנַהוּג בְּהַאֲבִילוֹת,
19 אֲבִילוֹת, אֲלָא שְׁעוֹלָה לְמַנִּין בְּלַבַּד.
20 מְקַשָּׁה הַגְּמָרָא: וְלִמָּאֵן דְּאָמַר יֵשׁ אַבְיָלוֹת בְּשַׁבַּת, הָא קָתְנִי בְּמִשְׁנָה
21 שֶׁהִשְׁבַּת אִינָה מְפַסְקַת, וְאִם אַבְיָלוֹת נֹוהֶגֶת בָּהּ, מְדוּעָה הוֹצֵרְכָה
22 לומר זֹאת, הִרִי הַשְׁבַּת אִינָה שׁוֹנָה מִשְׁאֵר יְמֵי הַחֹל לְעַנִּין אַבְיָלוֹת.
23 מִתְרַצַּת הַגְּמָרָא: מִשּׁוּם דְּקָבְעִי לְמִיתְנָא סִיפָא שְׂרַגְלִים מְפַסְקִין כִּיּוֹן
24 שְׁאִין אַבְיָלוֹת נֹוהֶגֶת בָּהֶם, תְּנָא גַם בְּרִישָׁא שֶׁהִשְׁבַּת אִינָה מְפַסְקַת,
25 אִף שְׁפִשוּט הוּא שְׁהִירֵי אַבְיָלוֹת נֹוהֶגֶת בָּהּ כְּמְבֹאֵר.
26 הַגְּמָרָא רוֹצֵה לְתַלוּת מַחְלוּקַת בְּנֵי יְהוּדָה וּגַלִּיל בְּמַחְלוּקַת תְּנַאִים:
27 לִימָא שְׁמַחְלוּקָתָם בְּתַנָּא, שְׁשִׁנְיָנוּ בְּבְרִייתָא (שְׁמַחוֹת פ"י ה"א וד"א), מִי
28 שְׁמַתּוּ מוֹפְּלֵ לְפָנָיו, אוֹכֵל בְּבֵית אַחֵר וְלֹא בְּבֵית שֶׁהִמַּת מוֹטֵל בּוֹ,
29 וְאִם אִין לֹא בֵּית אַחֵר שְׁלוֹ אוֹכֵל בְּבֵית חֶבְרוֹ, וְאִם אִין לֹא בֵּית חֶבְרוֹ
30 לְאֲכוּל, עוֹשֶׂה לֹא מְחִיצָה עֲשָׂרָה מְפַחִים בֵּינוּ לְבֵין הַמֵּת, וְאוֹכֵל
31 מֵאֲחֹרֵי הַמְּחִיצָה שְׁלֹא בְּפָנֵי הַמֵּת, וְאִם גַּם אִין לֹא דְּכָר לְעִשׂוֹת עֲמוֹ
32 מְחִיצָה, מְחִירֵר פְּנֵיו מִן הַמֵּת וְאוֹכֵל. וְכִשְׁאוֹכֵל אִינוּ מִיִּסָּב וְאוֹכֵל,
33 שְׁאוֹנָן אֲסוּר לְנַהוּג בְּמִנְהַג חֲשִׁיבוֹת, וְאִינוּ אוֹכֵל בְּשָׂר וְאִינוּ שׁוֹתֵה
34 יַיִן, שְׁעֵלִיו לְהִיוֹת טְרוּד בַּקְּבוּרָה מֵתוֹ וְלֹא לְהַמְשֵׁךְ אַחֵר דְּבְרִים
35 אַחֲרֵים, וְאִין מְכַרְךָ שׁוּם בְּרַכָּה, וְאִין מְזַמֵּן – אִינוּ מְבַרֵּךְ בְּרַכַּת

אגרות קודש

ב"ה, כ"א טבת, ה'תשי"ג

ברוקלין, נ.י.

הרה"צ והרה"ח אי"א נוי"נ בנש"ק ענף עץ אבות וכו'

מוהר"ר חיים שלמה שי

שלום וברכה!

במענה למה דשאלנא קדמיכון בהמובא בלקו"ת ס"פ נשא שנותנים מתנות להחתן, דלכאורה מהו השייכות מה שחתן הוא לשון נחות דרגא לנתינת מתנות:

הנה הרי מבואר שם גופא (דכ"ט ע"ב) שכדי להמשיך ענין חדש צריך ע"ז נתינת כח מלמעלה וזהו ענין מתנה שאין זה ענין של שכר או קניי ביגיעה והשתדלות כ"א מה שנותנים לו יותר ממה שמשתכר והיגיעה וההשתדלות בזה הוא רק דעבד ל"י ניחא לנפשא דע"ז יהיב ל"י מתנתא, ומבואר הדבר עוד בכמה מקומות בדא"ח ועיין ג"כ בלקו"ת שיר השירים ד"ה כי על [כל] כבוד חופה וסד"ה ת"ר כיצד מרקדין.

בכבוד ובברכה.